

[Udenrigsministeren.]

og derfor blev det Resultatet ved den sidst truffne Aftale.

Det er dernæst sagt her som andre Steder, at den Ordning, vi nu har med Tyskland, betyder, at Danmark yder Valuta til 4 Aars Planens Finansiering, og jeg har ved Lejlighed fundet det udtrykt i et fremmed Blad saadan, at Danmark bidrog til at finansiere den tyske Oprustning. Jeg maa sige, at det forbavser mig, at Udtalelser af den Karakter kan fremkomme og fremkomme i Lande, hvor man i saa Fald i hvert Tilfælde er lige saa meget med til at finansiere denne Oprustning, som Danmark er.

Forholdet er jo dette, at vi i Aaret 1936 har et Indførselsoverskud fra Tyskland i Forhold til vor Udførsel dertil paa 28 Mill. Rmk. i alt. Deraf er over Halvdelen imidlertid Provision o. lign., der tilfalder danske Firmaer, og som aldrig kommer Tyskland i Hænde. Der bliver et Restbeløb, en Forskel, imellem det, vi køber for, og det, vi sælger for, og dette Beløb, det betales selvfølgelig.

Jeg træffer undertiden Mennesker, der gaar omkring i en Forestilling om, at vi betaler en Afgift til Tyskland, som vi ingenting faar for. Det er fuldstændig at vende Tingene paa Hovedet, og det er ikke til at se, hvorledes man kan komme ind i en saadan Forestillingskreds. Vi for vort Vedkommende mener, at Indførselsoverskuddet fra Tyskland hertil bør bringes ned, og vi mener at kunne give gode Grunde derfor, men i det bestaaende Forhold er der ikke noget i og for sig mærkeligt, hverken i Forhold til den Tilstand, der bestod, før Traktaterne blev afsluttet, eller i Forholdet til andre Lande.

Ved de Meddelelser, der blev udsendt i August Maaned fra det udenrigspolitiske Nævn, blev det oplyst, hvorledes det tilsvarende Tal er for en Række andre Lande i Forhold til Tyskland, hele den Gruppe af Lande, som kan siges at have Interesse for vort Vedkommende. Der er enkelte Lande derimellem, hvor denne Forskelssum er mindre end for Danmarks Vedkommende, det gælder Norge, det gælder Finland, men for den store Mængde af Staters Vedkommende er Beløbet større. Det gælder Sovjetunionen, hvor det ikke er saa farlig meget større, men hvor hele Omsætningen jo heller ikke er meget stor, det gælder dernæst Lande som Holland, Schweiz, Frankrig, England: Hvis man altsaa med nogen Ret skulde kunne sige, at Danmark finansierer tysk Oprustning, saa maa man tage Sovjetunionen og Frankrig og England og adskil-

lige andre Stater med ved Siden af os. Der er nogle Stater, for hvis Vedkommende Forholdet er dette, at noget af det Forskelsbeløb, der er, gaar til Betaling af Renter, men i det store og hele foregaar der naturligvis en Udligning gennem Penge for de fleste af disse Staters Vedkommende.

Jeg tror hermed at have sagt tilstrækkeligt til, at det maa være klart for alle, at de økonomiske Aftaler med Tyskland som med andre Lande træffes ud fra Hensynet til, hvad der økonomisk tjener baade os og de Lande, vi træffer Aftaler med, bedst. Vi prøver hver for sig paa at opnaa det mest mulige; ingen af os er som Regel helt tilfreds, naar det er forbi, men igennem gensidig Hensyntagen naar man frem til det mulige Resultat. I al Almindelighed tror jeg at have Lov til at sige dette: Al Tale om Danmarks Afhængighed af den ene og den anden Stat er uden Tilnytning til Virkeligheden. Og om hele vor Stilling kan det siges: Forholdet til Tyskland er godt, ligesom vort Forhold til andre Lande. Vor Stilling over for de bestaaende Magtgrupperinger er upartisk, og det vil den vedblivende være. Vor Holdning er i saa Henseende af samme Karakter som de andre tre nordiske Landes, og en lignende Holdning indtager Holland, Belgien og Schweiz.

Denne Upartiskhed betyder ikke Lige-gyldighed over for de Begivenheder, der foregaar i Verden. Vi ved, at den almindelige Verdensuro betyder Usikkerhed ogsaa for os. Vi ønsker — og har — et godt Samarbejde med de Stater, der er vore Naboer i snævrere og videre Forstand, men vi ønsker ikke at begrænse Samarbejdet til disse Stater. Vi ønsker at bidrage til Samarbejde gennem vort Medlemsskab i Folkenes Forbund, men ikke heller at begrænse Samarbejdet til de Stater, der er Medlemmer af dette. Vi har fra første Færd støttet og støtter vedblivende Bestræbelserne for at samle alle Stater i den store internationale Retsorganisation, til hvilken vi haaber, at Folkeforbundet kan blive Begyndelsen.

Formanden: Jeg skal foreløbig afbryde Forhandlingerne om Finansloven og gaa over til Behandling af den under Nr. 4 paa Dagsordenen opførte Sag, som er:

Første Behandling af Forslag til Lov om en kommunal Laanefond.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2347; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 27).